

νον δι' ἀντλίας. (10) Αἱ δὲ μακραὶ τὰ τε κηρία ποιοῦσιν ἀνώμαλα καὶ τὸ κάλυμμα ἀνωδηκὸς, ὅμοιον τῷ τῆς ἀν-
 θρήνης, ἔτι δὲ τὸν γόνον καὶ τὰλλα οὐ τεταγμένα, ἀλλ' ὡς
 ἂν τύχη· γίνονται δ' ἐξ αὐτῶν οἳ τε πονηροὶ ἡγεμόνες καὶ
 5 κηφῆνες πολλοὶ καὶ οἱ φῶρες καλούμενοι, μέλι δ' ἢ πάνυ
 βραχὺ ἢ οὐδέν. Ἐπικάθηται δ' ἐπὶ τοῖς κηρίοις αἱ μέλιτται
 καὶ συμπτέττουσιν· ἐὰν δὲ τοῦτο μὴ ποιῶσι, φθείρεσθαι φασί
 τὰ κηρία καὶ ἀραχνιοῦσθαι. Καὶ ἐὰν μὲν τὸ λοιπὸν δύνωνται
 κατέχειν ἐπικάθημεναι, τοῦθ' ὥσπερ ἔκβρωμα γίνεται· εἰ
 10 δὲ μὴ, ἀπόλλυται ὅλα. Γίνεται δὲ σκολήκια ἐν τοῖς φθει-
 ρομένοις, ἃ πτερούμενα ἐκπέταται. Καὶ τὰ πίπτοντα δὲ
 τῶν κηρίων ὀρθοῦσιν αἱ μέλιτται, καὶ ὑφιστᾶσιν ἐρείσματα,
 ὅπως ἂν δύνωνται ὑπιέναι· ὅταν γὰρ μὴ ἔχωσιν ὁδὸν ἢ
 προσπορεύσονται, οὐ προσκαθίζουσιν, εἴτ' ἀραχνιοῦται.
 15 (11) Τοῦ δὲ φωρὸς καὶ [τοῦ] κηφῆνος γενομένων οὐδέν
 ἐστὶν ἔργον, τὰ δὲ τῶν ἄλλων βλάπτουσιν. Ἀλισκόμενοι δὲ
 θνήσκουσιν ὑπὸ τῶν χρηστῶν μελιττῶν. Κτείνουσι δ' αὐταὶ
 σφόδρα καὶ τῶν ἡγεμόνων τοὺς πολλοὺς, καὶ μᾶλλον τοὺς
 πονηροὺς, ἵνα μὴ πολλοὶ ὄντες διασπῶσι τὸν ἐσμόν. Κτεί-
 20 νουσι δὲ μάλιστα, ὅταν μὴ πολύγονον ἢ τὸ σμῆνος, μηδὲ
 ἀφέσεις μέλλωσι γίνεσθαι· ἐν γὰρ τούτοις τοῖς καιροῖς καὶ
 τὰ κηρία διαφθείρουσι τὰ τῶν βασιλέων, ἐὰν ἢ παρεσκευασ-
 μένα, ὡς ἐξαγωγέων ὄντων. Διαφθείρουσι δὲ καὶ τὰ τῶν
 κηφῆνων, ἐὰν ὑποφαίνῃ ἀπορία μέλιτος καὶ μὴ εὐμελιτῇ τὰ
 25 σμῆνη· καὶ τοῖς ἐξαιροῦσι περὶ τοῦ μέλιτος τότε μάχονται
 μάλιστα, καὶ τοὺς ἐνυπάρχοντας τῶν κηφῆνων ἐκβάλλουσι,
 καὶ πολλάκις ὀρῶνται ἐν τῷ τεύχει ἀποκαθήμεναι. (12) Πο-